

Het Evangelie Naar Mattheüs

Bijbelvertaling uit: Weerd, De Verklaring van Mattheüs

Aflevering 6: Mattheüs 5:23-48 en 6:1-10

We vervolgen nu met Mattheüs 5:21-37 De Toepassing van de Thora (wet) in het Messiaanse Rijk

In aansluiting op de vorige tv-uitzending gaan we nu verder met de verklaring van de Bergrede (ook wel Zaligsprekingen genoemd). Daarin spreekt Jezus Christus over de weg naar én de verwezenlijking van het Messiaanse Rijk; het Godsrijk waarvan Jezus Christus Koning zal worden.

Voor de Gemeente is dat de weg naar de Zaligheid, het hemels Vaderland waar Jezus ons woning bereidt (Johannes 14:2). In beide gevallen voorziet de Bergrede de 'gelovige op weg' van regels ten leven, waardoor hij/zij het smalle pad naar een goddelijke toekomst kan gaan. In beide gevallen spreekt de Bergrede ook van hoge idealen die in 'aardse sferen' **niet te verwezenlijken zijn**. Ze schilderen dan ook een panorama van wat eens komen gaat, dus van een ideale samenleving.

Vers 23 **Wanneer u om die reden uw voorgeschreven offergave op het grote altaar wilt aanbieden, moge u zich dáár dan realiseren dat deze broeder van u iets tegen u heeft.**

Vers 24 **Laat daar dan liever de voorgeschreven offergave achter, vóór het grote altaar en ga heen. Verzoen u eerst met deze broeder en als u dan weer aangekomen bent, biedt dan pas uw voorgeschreven offergave aan.**

Vers 22 wordt hier verder uitgewerkt. Want het Messiaanse Rijk zal strikte wetten kennen. Zondige daden worden gestraft en moeten worden beleden. Daarna dient de zondaar een schuldoffer te brengen in de tempel. Is hij dat voldoende? Neen want de boeteling moet zichzelf onderzoeken of wel recht gedaan is aan het slachtoffer. Zijn schuldoffer zou hem anders tot zonde zijn! In geval hij zich **niet** verzoend heeft, mag hij niet offeren en moet hij/zij zich eerst verzoenen. Deze wijze van rechtdoen zal tot een liefderijke maatschappij leiden en zo wordt ten overvloede duidelijk dat Jezus over het Messiaanse Rijk spreekt. Ook wordt helder dat de Tien Leefregels van Jezus echt zin hebben, want een dergelijke staat kan pas na lang oefenen verworven worden.

Vers 25 **Stel u vanaf het begin welwillend op jegens uw tegenstander zolang u met hem op de juiste weg bent, opdat deze tegenstander u niet uitlevert aan een bevoegde rechter en deze rechter u overlevert aan de gerechtsdienaar en u dan in de gevangenis wordt geworpen.**

Vers 26 **Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Dan zult u beslist niet vrijkomen totdat het zover is dat u zelfs de laatste cent betaald hebt.**

Het sleutelwoord tot die betere maatschappij is het woord **welwillend**. Beide partijen dienen tot vredige afwikkeling bereid te zijn. Er staat wel één voorbehoud: **zolang u met hem op de juiste weg bent**. Is dat een juridisch slimmigheidje die voorgaande regel frustreert? Neen, want die **weg** wordt door de Messiaanse Wet bepaald. Beide partijen kunnen de ander namelijk bij **een bevoegde rechter** aanklagen. En de rechter zal direct reageren en degene die schuldig is straf opleggen. Kwijtschelding is er dan niet bij; **de laatste cent** moet betaald worden. Zo wordt het kwaad overal direct aangepakt en ontstaat er een evenwichtige en rechtvaardige wereld.

Vers 27 **U hebt gehoord dat tot de vaders gezegd is: Pleeg geen overspel.**

Vers 28 **Echter Ik zeg u dat eenieder die uit lust een vrouw met zijn ogen uitkleedt, in zijn eigen hart reeds overspel met haar aan het plegen is.**

Ook op seksueel gebied wordt de bron van het kwaad aangepakt. Er wordt niet gewacht tot iemand een

seksuele wandaad gepleegd heeft. Ongeoorloofde avances worden als misdaad aangemerkt. Dat heeft niets te maken met de natuurlijke aantrekkingskracht tussen mannen en vrouwen. Die is door de hoge God de mens 'ingeschapen'. Als ik een mooie vrouw bewonder, is dat niet fout. Hier wordt seksuele losbandigheid veroordeeld – lust losgekoppeld van de liefde – en daarmee pornografie want die heeft satanische wortels.

Vers 29 ***Als dan uw eigen rechters oog u ten val brengt, verwijder dan zelf uw oog en doe het weg, want het is u tot winst dat één van uw eigen lichaamsdelen vergaat en niet uw gehele lichaam naar het Gehenna overgebracht wordt.***

Vers 30 ***En als uw eigen rechterhand u ten val brengt, hak hem af en doe hem weg, want het is u tot winst dat één van uw eigen lichaamsdelen vergaat en niet uw gehele lichaam naar het Gehenna overgebracht wordt.***

Weinig plaatsen in de Bijbel maken zo onverbloemd duidelijk dat het kwaad in zijn vroegste stadium in ons hart ontstaat. Want het pad van de zonde is ook een leertraject – de overtreder verhardt door 'oefening in het kwaad'. En die voert hem uiteindelijk naar het oordeel: **het Gehenna**. Is dit de dood van de ziel? Dat is niet zeker. De dood van de ziel wordt in vers 22 beschreven als: **het grote Vuur van het Gehenna**. Hier missen we de uitdrukking **het grote Vuur**. Toch lijkt het er op dat Gehenna van dit vers verwijst naar 22.

Vers 31 ***Ooit is gezegd dat wie overweegt zijn eigen vrouw weg te zenden, haar een scheidbrief moet geven.***

Vers 32 ***Maar Ik zeg u dit: Wie overweegt zijn eigen vrouw weg te zenden, uitgezonderd vanwege een beschuldiging van overspel, zet haar aan om zelf echtbreuk te plegen en wie van plan is een gescheiden vrouw te trouwen pleegt overspel.***

Hier is sprake van 'De Scheidbrief van Mozes' (lees Deuteronomium 24:1). Die werd door de Joden zeer verschillend geïnterpreteerd. Velen zagen elke vorm van ontevredenheid als een scheidingsgrond (zelfs het aanbranden van eten). In die tijd was het dus heel gemakkelijk om te scheiden. Jezus veroordeelt die praktijk en past de wet zonder enige restrictie toe. De man is hier de verdachte. Hij wordt niet alleen van overspel beschuldigd, maar ook van het aanzetten tot overspel als zijn ex-vrouw trouwt met een andere man – de schuld daarvan draagt haar eerste man!

Vers 33 ***U hebt meermalen gehoord dat tegen de vaders gezegd is: Leg geen valse eed af, maar houdt alle eden die u voor de hoge Heer gezworen hebt.***

Men maakte in Jezus' tijd onderscheid tussen eden op 'de Naam' van God en zweren bij geschapen dingen. De eerste formule werd als bindend beschouwd, de tweede mocht ontbonden worden als daar een reden voor was (wat de 'ontbindende partij' bepaalde). Dat is natuurlijk een legalisatie van listig gedrag en dat haat de hoge God.

Vers 34 ***Ik echter zeg u helemaal niet te zweren, noch bij de hoge hemel – omdat het de troon van de hoge God is;***

Vers 35 ***noch bij deze aarde – want dat is Zijn voetbank; noch bij Jeruzalem – want dat is de stad van de Grote Koning;***

Vers 36 ***noch zou u moeten zweren bij uw eigen hoofd – want u kunt zelfs niet één haar wit of zwart maken.***

Vers 37 ***Laat echter uw eigen jawoord echt ja zijn; nee echt nee. Al wat daaraan toegevoegd wordt leidt tot ellende.***

Elke belofte, toezegging of bewering **moet eerlijk en oprecht zijn**. Het toevoegen van een eed op allerlei gronden dient slechts om een listige uitweg te creëren en dat is strijdig met de Goddelijke Wet. Bovendien leidt een dergelijke manier van doen alleen maar **tot ellende** – tot tweespalt.

Het is daarom maar de vraag of zweren op de Naam van God voor christenen aan te bevelen is. Er staat immers geschreven (Deuteronomium 24:1 NBV21):

Misbruik de naam van de HEER, uw God, niet, want wie zijn naam misbruikt laat Hij niet vrijuit gaan. Het lijkt er dus sterk op dat ons zweren een vorm van misbruik is.

Mattheüs 5:38-48 De Liefde als Drijfveer in het Messiaanse Rijk

Voorwoord: Met deze verzen zet Jezus **geen** maatschappelijk bestel neer dat in deze wereld kan bestaan. Hier wordt gesproken over een wereld die door Jezus Christus bestuurd wordt – het toekomstige Messiaanse Rijk. Dan valt Israël onder de bescherming van de hoge God Zelf en is Hij haar hoogste gebieder. Die ideale maatschappij zal een lichtend licht zijn voor de volken – *een stad op een berg* (Mattheüs 5:14). Dan zal het ware Israël de aanjager zijn van een wereldwijde bekering; een opwekkingsbeweging zoals deze aarde nooit eerder gezien heeft.

Vers 38 ***U hebt gehoord dat gezegd is: Oog om oog en tand om tand.***

Vers 39 ***Maar Ik zeg u: Reageer niet vijandig op de veroorzaker van het kwaad. Integendeel, keer iemand die u op de rechterwang slaat ook de andere toe.***

Deze leefregels zijn moeilijk te realiseren, tenzij men allerlei nare gevolgen accepteert, want kwaadwilligen zullen er misbruik van maken. In het Messiaanse Rijk is dat het ideaal. Daar kan het ook, want misdaad zal er nauwelijks voorkomen en onmiddellijk gestraft worden.

Deze regels gelden dus niet voor ons. Toch zijn er altijd gelovigen geweest die deze graad van heiligheid (want dat is het) met heel hun kunnen nastreefden. Velen schoten daarbij het leven in. Toch... in de volksmond werden ze heiligen genoemd – **terecht!**

Vers 40 ***Als iemand u een proces wil aandoen ten einde uw eigen onderkleed af te nemen, sta hem dan ook de bijpassende mantel af.***

Vers 41 ***En als iemand u zal dwingen één mijl te gaan, ga dan twee mijl met hem.***

We noemen dit vurige kolen op iemands hoofd stapelen. Werkt dat? In onze maatschappij nauwelijks. In het Messiaanse Rijk zal eenieder in de leefregels van Jezus onderricht worden en zullen ze ook gaan werken.

Vers 42 ***Geef eenieder wat hij vraagt en keer u niet af van iemand die geld van u lenen wil.***

Als je dat in onze tijd doet, ben je in recordtijd failliet. Geen weldenkend mens neemt zulke risico's. Onze maatschappij is dus ver is afgedwaald van het ideaal, zoals God die voorschrijft. In het Messiaanse Rijk zal elke vorm van fraude tot gerechtelijke vervolging leiden. Dit vers roept de rijke op om zijn kapitaal in te zetten om de naaste te helpen. Want ook in het Messiaanse Rijk zal er verschil zijn in welstand – de ene mens is nu eenmaal meer capabel dan de ander. De uitwassen daarvan – een schrijnend verschil tussen arm en rijk – worden zo effectief bestreden.

Vers 43 ***U hebt altijd gehoord dat gezegd werd: U moet uw naaste liefhebben en uw vijand haten.***

Vers 44 ***Echter Ik zeg u: Heb uw vijanden lief en zegen hen die u vervloeken. Doe goed aan allen die u haten en bidt voor hen die u bedreigen en vervolgen, opdat u kinderen van uw hoge Vader moge worden, Die in de hemelen is.***

Vers 45 ***Hij laat immers Zijn zon opgaan over ellendige en goede dingen en laat het regenen over rechtvaardigen en overtreders.***

Vers 44 propageert een levenshouding waarin de liefde op elk terrein het kwaad bestrijdt. Het kwaad wordt als het ware 'weggeknuffeld' door vurige kolen op het hoofd van de dader te stapelen. Die levenshouding leidt tot een opmerkelijke beloning, want zo iemand zal **kind van de hoge Vader genoemd worden**. Moeten we dat letterlijk nemen alsof iemand zo 'geridderd' wordt? **Absoluut** en het zal mij niet verbazen als daar een officiële ceremonie aan vooraf gaat, zoals heden als iemand tot ridder geslagen wordt.

Zowel de **rechtvaardigen** als de **overtreders** profiteren van de zegeningen van God. God eist daarom van hen om elkaar in liefde te bejegenen en zich zo die zegeningen waard te tonen.

Vers 46 ***Als u liefhebt omdat iemand anders u liefheeft, is dat dan een verdienste? Beslist niet! Ook de tollenaars handelen zo.***

Vers 47 ***En als u alleen uw eigen broeders groet, wat voor bijzonders doet u dan? Ook de tollenaars handelen zo.***

Liefde tussen man en vrouw, en tussen ouders en kinderen, is heel gewoon. Daar kan een mens zich niet op beroemen; ook zondaren kennen liefde. Als voorbeeld noemt Jezus **tollenaars** die in Israël slecht bekend stonden. In het Messiaanse Rijk is eenieder een broeder of zuster, want heel dat Rijk zal de liefde tot Wet hebben.

Vers 49 ***Wees dan geestelijk volwassen. Uw hemelse Vader is immers volmaakt!***

Deze zin wijkt nogal af van de traditionele vertalingen. In onze vertaling mijden we het woord **volmaakt** dat we wel in andere vertalingen vinden, want die staat is een mens op deze aarde niet gegeven. **Volmaakt** worden, *zoals jullie hemelse Vader volmaakt is* (zoals velen vertalen) betreft bovendien een onmogelijke doelstelling. Dat lukt zelfs niet in de Zaligheid. Daarvoor staat de Eeuwige God te hoog boven ons. In vers 49b (waar we hetzelfde woord vinden) kunnen we een vertaling met **geestelijk volwassen** daarom niet toepassen, omdat die uitdrukking ‘opgroeien van’ suggereert en de Eeuwige is altijd dezelfde. Met onze vertaling lossen we de contextuele problemen op, volgen we zo goed mogelijk de Griekse grondtekst **en** verkrijgt de zin logica.

Uitleiding: Met voorgaande zin sluit Jezus aan bij de rode draad van Mattheüs 5 die immers een proces van geestelijke opvoeding beschrijft die geworteld is in de liefde. De doelstelling is om **geestelijk volwassen** te worden en dat leidt uiteindelijk toch tot een vorm van volmaaktheid – het hoogste doel voor **een mens** – echter niet op deze wereld maar in de hemelse Zaligheid.

Mattheüs 6 - Inleiding

Dit is een heel mooi hoofdstuk. Het biedt diepe troost voor elke gelovige die verlangt naar een rein leven én een afschuw heeft van alle kwaad waarmee hij/zij in aanraking komt. Jezus Christus geeft ons richtlijnen die in feite een leercurve zijn op weg naar een geweldige toekomst: de Zaligheid na dit leven die Hij voor de Zijnen bereid heeft.

Mattheüs 6:1-4 Barmhartigheid Betonen

Vers 1 ***Wat betreft het verrichten van al uw barmhartigheid het volgende: Doe het niet voor de mensen met de bedoeling om door hen gezien te worden, want dat zal geen loon dragen bij uw hoge Vader in de hoge hemel.***

Onze daden hebben invloed op de toekomstige positie van de gelovige in de hemel. Jezus noemt dat **loon** en vers 20 spreekt van ‘schatten in de hemel verzamelen’. Hoe die beloning in de Zaligheid concreet uitwerkt, weten we niet. Romeinen 2:29b (NBV21) spreekt in dat kader van: *En de lof die men ermee oogst, komt niet van mensen maar van God*. Die verzekering dient voor gelovigen voldoende te zijn.

Vers 2 ***Wanneer u uit barmhartigheid handelt, bazuin dat dan niet rond zoals al die huichelaars in synagogen en op belangrijke straten doen, opdat zij algemeen eer zouden verwerven onder de mensen. Voorwaar Ik zeg u: Zij hebben hun loon volledig vereffend.***

Farizeeën en Schriftgeleerden dachten zichzelf een hoge maatschappelijke én geestelijke status toe. Dit droegen ze opzichtig uit in kleding en handelen. Zo werd het lange Achttien Gebed in het openbaar gereciteerd. Jezus noemt ze **huichelaars** en stelt dat ze met die ‘status’ hun loon al volledig ontvangen hebben. Dat is een bikkelarde veroordeling, want zo verwerven zij zich ook geen schatten in de hemel (vers 20). Hier staat hun behoudenis ter discussie!

Vers 3 ***Als ú echter uit barmhartigheid handelt, laat dan uw linkerhand niet weten wat uw rechterhand doet, opdat alle liefdewerk dat u doet in het verborgene geschiedt.***

Dit vers spreekt niet over collectieve barmhartigheid. Die is namelijk altijd duidelijk zichtbaar – zoals hulpverlening na een ramp of de goede werken van het Leger des Heils en Artsen zonder Grenzen. Jezus spreekt over individuele vormen van barmhartigheid. Die dienen in het **verborgene** te geschieden en wel om twee redenen: 1. Om te voorkomen dat de ontvanger in verlegenheid gebracht wordt en haar of zijn noden publiek worden. 2. Omdat een christen zich nooit mag beroemen op zijn barmhartige daden die immers een vanzelfsprekend voortvloeisel zijn van de Wet Gods om armoede te voorkomen en ellende te verzachten.

Vers 4 ***Want uw hoge Vader, Die alles ziet wat verborgen is, zal het Zelf wel vergelden als alles geopenbaard wordt.***

Want indien wij in stilte goeddoen wordt dat waargenomen door de hoge God, ***Die alles ziet wat verborgen is.*** En dan volgt een bijzondere mededeling: Hij ***zal het Zelf wel vergelden als alles geopenbaard wordt.***

Dat verwijst nadrukkelijk naar vers 1, waar over ‘loon in de hemel’ gesproken wordt. Paulus zegt in 1 Korintiërs 3:15 dat mensen die de Zaligheid beërven, in de aanloop daarvan een moment zullen ondergaan – kort na de opstanding – waarin zij met belangrijke zonden in hun leven zullen worden geconfronteerd.

Dat zal pijn doen, maar zij worden toch *gered als door vuur heen*. Als tegenwicht zijn daar de schatten die een gelovige in de hemel verzamelt. Die zijn uit liefde verworven en daarover zegt 1 Petrus 4:8 (NBV21):

Heb elkaar vóór alles innig lief, want liefde bedekt tal van zonden. Jakobus 5:20 bevestigt dat:

¹⁹ *Broeders en zusters, als een van u afdwaalt van de waarheid en een ander laat hem daarheen*

²⁰ *terugkeren, dan mag hij weten: wie een zondaar van het dwaalspoor terugbrengt, redt hem van de dood en wist tal van zonden uit.*

Kunnen we dan gerechtvaardigd worden uit de werken? Of: Kunnen we zelf de stap naar de Zaligheid verdienen? Neen, daartoe zijn we niet in staat. Daar hebben we het bloed van Christus voor nodig. Echter als dat ons eenmaal is toegefallen, zorgen schatten in de hemel ervoor dat eigen zonden weggewassen worden. Dat we zo wellicht de pijn van een kwellende zelfconfrontatie kunnen ontlopen!

Mattheüs 6:5-9 Bidden en Aanbidding

Vers 5 ***Wanneer u overweegt een gebed op te zenden, wees dan niet als al die huichelaars, want zij genieten ervan om overal in synagogen en op de hoeken van belangrijke straten rechtopstaand te bidden, teneinde door zoveel mogelijk mensen gezien te worden. Voorwaar ik zeg u: Daarmee hebben zij hun loon volledig vereffend.***

Vaak wordt dit vers vertaald met: *Als u bidt*, maar dat staat er niet! Jezus spreekt niet over een kort gebed dat overal uitgesproken kan worden. Hij heeft het over aanbidding en spreekt over de innerlijke toestand van een gelovige vóóordat die tot aanbidding van God overgaat en vervolgt dan met een beschrijving hoe het niet moet.

Voorwaar ik zeg u: Daarmee hebben zij hun loon volledig vereffend.

De eer die **huichelaars** op aarde verwerven, wordt door Jezus als volledige compensatie aangemerkt voor hun uiterlijke vroomheid; de hoge God hecht er geen waarde aan. Daarmee zegt Jezus dat **huichelaars** geen schatten in de hemel (vers 20) ontvangen.

Geldt dat alleen de Farizeeërs en Schriftgeleerden? Neen, zij dienen als kwalijk voorbeeld. Jezus spreekt tot gelovigen en waarschuwt hen! Vers 5 is een snoeihard oordeel, want zonder krediet in de hemel zal het oordeel de **huichelaar** treffen (vers 4 – 1 Korintiërs 3:15).

Vers 6 ***Echter als ú overweegt een gebed op te zenden, ga dan uw eigen kamer binnen. Voel u, na de deur gesloten te hebben, dan pas geroepen om een gebed op te zenden tot uw hoge Vader Die immers ook verborgen is. Dan zal uw hoge Vader, Die al wat verborgen is ziet, het vergelden als alles geopenbaard wordt.***

Nogmaals opent Jezus met een beschrijving van de innerlijke toestand van een gelovige vóóordat die tot aanbidding overgaat. Dit voorbereiden is belangrijk, want een mens spreekt dan tegen de hoge God! Dat vereist een eerbiedige houding én weloverwogen woorden.

Jezus zegt ons in afzondering te gaan als we individueel tot onze Vader in de hemel bidden. Zorgvuldig beschrijft Hij de te volgen procedure.

Het woord **overweegt** duidt ‘toeleven naar’; geestelijke voorbereiding. Dan dient de bidder in afzondering te gaan. Als dan de bidder zich zo tot de hoge God richt, zal Hij ook luisteren.

De **verborgenheid** van de bidder wordt vergeleken met de verborgenheid van de hoge God. Want geloof is een innerlijke gemoedstoestand, geen publieke demonstratie. Hebreeën 11:1 (NBV21) legt het helder uit: *Geloof is de zekerheid dat alles waarop we hopen werkelijkheid wordt, het overtuigt ons van de waarheid van wat we niet zien.* Die geloofs zekerheid begint als een verlangen en wordt door het werk van de Heilige Geest een zekerheid. Het is een geschenk van de hoge God.

Vers 7 ***Als u in gebed gaat, onthoud u dan van loos gepraat gelijk al de heidenen doen, want zij menen dat zij verhoord zullen worden vanwege hun overvloed aan woorden.***

Gaf vers 6 al aan dat een zekere voorbereiding nodig is voordat we de hoge God aanbidden, hier spreekt Jezus over de inhoud van onze aanbidding. De heersende praktijken onder **de heidenen** (veelheid van woorden en eindeloze herhalingen) worden als kwalijk voorbeeld gesteld. Die boodschap dienen wij ons ook aan te trekken. Ik heb in mijn leven vele lange gebeden aangehoord. Er bleef echter zelden iets van hangen. Daarentegen zijn gebeden uit het hart vaak een stamelen tot de hoge God, een hulpkreet om gehoord te worden – die blijven wel hangen.

Echter, daarmee zijn we er niet. Onze gebeden zijn namelijk vaak een lijst van wensen, waarin we van de hoge God vragen of Hij in wilt grijpen. Wonderlijk, want dat gebeurt maar weinig – het regent immers over rechtvaardigen en goddelozen in gelijke mate.

Bidden we dan verkeerd? Vaak wel. Het is daarom dat Jezus ons een eenvoudig gebed leert – vers 9-13. Dat gebed is in de **wij/ons-vorm** dus een **collectieve aanbidding** – het is een ceremonieel gebed. Daarmee verkeren we op heilige grond, zoals eens Mozes toen de hoge God tot hem sprak, Exodus 3:4 (NBV21): *‘Kom niet dichterbij,’ waarschuwde de HEER, ‘en trek je sandalen uit, want de grond waarop je staat, is heilig.* Waarom citeer ik juist deze tekst? Omdat elke aanbidding van de Hoogheilige tevens een offerande is (Hosea 14:2), zowel individueel als collectief (bijvoorbeeld in de kerk). Dan is de plaats, waar u op dat moment met broeders en zusters bent, **tevens heilige grond geworden**.

Vers 8 ***Jullie moeten niet als zij worden, want uw hoge Vader weet waar u behoefte aan heeft voordat u Hem dat vraagt.***

Elke gelovige wordt ‘gekend van de hoge God’. Hij weet wat wij doormaken en kent al onze noden. Logische vraag is dan: Waarom lost Hij die noden niet op? Dat heeft te maken met de vrijheid van keuze die de mens heeft. Wij kunnen de hoge God dienen of Hem afwijzen, ja zelfs besluiten Satan te dienen. Indien nu de hoge God de noden van mensen die tot Hem bidden zou oplossen, dan zou **niet** de liefde tot God aanleiding zijn om Hem te dienen, maar een lange levensduur (want als elke ziekte op het gebed genezen wordt, wordt een mens heel oud) en rijkdom (God zegent in die veronderstelling de gelovige). Daarmee is het fundament onder de onafhankelijke keuze – voor of tegen de hoge God – weggeslagen.

De tweede reden vinden we in 1 Johannes 5:11 (NBV21):

Wij kunnen ons vol vertrouwen tot God wenden, in de zekerheid dat Hij naar ons luistert als we Hem iets vragen dat in overeenstemming is met zijn wil.

Zijn wil is de **Raad Gods** en die is heden gericht op het vestigen van Gods koninkrijk op aarde (het Messiaanse Rijk) én op de ten hemelopname van de Gemeente van Christus. De weg daarnaar toe wordt beïnvloed door mensen die God dienen. Het kan dus voorkomen dat de hoge God **wel** in hun noden voorziet (indien de Raad Gods ermee gediend is) en dan gebeuren er wonderen. Waar ligt de grens die bepaalt of de hoge God een bede tot hulp verhoort? Die kennen wij niet. Het is daarom dat we soms verward raken als de hoge God aan de één genezing of redding geeft en anderen kennelijk niet verhoort.

Dit is een uittreksel van de Verklaring van Mattheüs door Gert A. van de Weerd. Daar wordt de grondtekst diepgaand verantwoord.

